

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Det er i forlængelse af et spørgsmål, som fru Sandy Brinck stillede før middag.

Jeg blev virkelig bekymret over at høre hr. Kristian Thulesen Dahls svar til fru Sandy Brinck vedrørende de psykisk syge patienter. Hvordan vil hr. Kristian Thulesen Dahl dog sikre de psykisk syge den helhed i behandlingen, som der tales om at man gerne vil opnå via denne her reform? Hvordan vil man sikre denne helhed, for de to psykiatrier, som der er tale om, hænger jo uløseligt sammen som forbundne kar, og sammenhængen mellem dem er en nødvendighed for behandlingssucces på det her område?

Det er nødvendigt at sikre kontinuitet i psykiatrien for de psykisk syge. Og sådan som jeg ser det, er det mest naturlige for at opnå kontinuitet jo ikke at splitte det op på to områder.

Hvordan ser hr. Kristian Thulesen Dahl på det? Kan vi ikke få nogle uddybende bemærkninger om det, sådan at både fru Sandy Brinck og jeg kan blive trygge i, at de psykisk syge nok skal blive behandlet endnu bedre end nu?

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis vi skræller det polemiske af den diskussion, der har været om det psykiatriske område, så tror jeg, at vi bør kunne berolige hinanden i forhold til at betragte det som et utrolig vigtigt område og i forhold til at sørge for, at det bliver sikret tilstrækkeligt fremover, gerne på en måde, så de, der kommer i berøring med det psykiatriske system, ser forbedringer i den nye struktur.

Der, hvor man så vil kunne sige at der jo kan komme mere sammenhæng, er jo bl.a. på det socialpsykiatriske område, hvor vi jo godt ved at der i dag er ting, der løses i kommunen, og ting, der løses i amtsligt regi, og hvor det at samle det i kommunen kan skabe en større helhed omkring det.

Så jeg håber bare, at den udveksling af bemærkninger, vi har her, og også den, vi havde før frokost, gør, at vi i fællesskab finder ordentlige løsninger frem for at beskyldte hinanden for ikke at ville det bedste på det område, for det tror jeg vi vil, og det tror jeg egentlig også at de forhandlinger, der har været i andre sammenhænge om de psykiatriske patienters vilkår, har vist.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup SF):

For SF er det vigtigt i forbindelse med den her reform, at de svageste ikke mister deres muligheder for at få et ordentligt liv.

Der har vi haft nogle diskussioner omkring specialundervisning til børn, den særlige specialundervisning, som jo ofte rent geografisk ligger placeret i en enkelt kommune, men regionalt tilhører amtet, og hvor det er amtet, der driver den.

Der er så et forslag om, at der skal være en overgangsordning på 1 år, måske lidt længere. Og begrundelsen er jo, at man ikke skal risikere den usikkerhed i implementeringen af hele den her reform. Men det, vi hører nu fra forældre, der har anbragt deres barn på en specialundervisningsinstitution, er, at de er bange for, at deres barn ikke får den tilstrækkelige undervisning i fremtiden.

Så siger hr. Kristian Thulesen Dahl: Jamen hvorfor skulle kommunen ikke varetage sine egne borgeres interesser? Problemet er bare, at der er institutioner anbragt, hvor der ikke er børn fra den kommune, som institutionen ligger i. Hvad har hr. Kristian Thulesen Dahl af kommentarer dertil?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det helt afgørende, når vi taler om vidtgående specialundervisning, er jo at give det unge menneske den hjælp, der skal til for at komme tilbage og fungere på de præmisser, der jo i øvrigt gælder i de tilbud, der gives.

Grænsen for, hvornår man i virkeligheden skal visiteres til en institution af den her karakter, og hvornår man kan komme tilbage igen, er jo en grænsedragning, der af og til er utrolig svær at finde ud af. Derfor er det så vigtigt, synes jeg, at der er en helhed i det her, så det er den samme myndighed, det samme sted, man følger det unge menneske.

Så er det jo fuldstændig rigtigt, at der er et fagligt miljø skabt omkring de her institutioner, som vi også mener ikke skal gå tabt. Det er jo derfor, institutionen så også skal drives videre med de kræfter, der er, og den viden, der er.

Udgangspunktet er selvfølgelig, at det er den kommune, institutionen ligger i, der må drive den videre, fordi alt andet ville være ulogisk. Og så vil det være sådan, at somme tider er der så unge mennesker fra den kommune på institutio-